

A Pécsi Ítéltábla a dr. Ozsváth Ferenc pártfogó ügyvéd által képviselt *felperes neve* (címe) felperesnek - a ... jogtanácsos által képviselt *alperes neve* (fél címe 1) alperes ellen - közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. szeptember 23. napján kelt .../32. számú ítélete ellen a felperes részéről 33., 34. és 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a ... Osztálya szám alatt nyomozást folytatott, melynek során a felperestől 2012. június 24-én lefoglalta a ... forgalmi rendszámú Fiat Uno személygépkocsit. A felperes a lefoglalás ellen panasszal nem élt, a lefoglaláskor a gépkocsi műszaki állapotáról jegyzőkönyv készült, mely szerint a gépkocsi elhasznált állapotú, fényezése, festése kopott, belső tere szennyezett, szakadt. A gépjármű indítókulcsáról a lefoglalási jegyzőkönyv, illetve lefoglaló határozat nem ejtett szót. Az alperes 2012. december 6-án a lefoglalás megszüntetéséről döntött, a felperes a gépjárművet 2013. április 22-én vette át, az átvételkor a gépkocsi műszaki állapotával összefüggő nyilatkozatot nem rögzítettek. A gépkocsit a későbbiekben a ... Osztálya ... számon folytatott nyomozati eljárás során - 2014. február 5-én - ismét lefoglalta, a lefoglaláskor a motorszám a korábbihoz képest eltérő volt, a lefoglaláskor készült adatlap szerint a gépkocsin számos sérülés volt található.

A felperes kereseti kérelmében 600.000 forint vagyoni és 400.000 nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Álláspontja szerint az első lefoglalás ideje alatt az alperes a tárolásnál nem végezte el az állagmegóvó munkákat, a gépjármű beázott, használhatatlanná vált, az indítókulcs hiánya miatt a kormányzarat fel kellett törni, így új önindítót, motort és új ajtózárat kellett beszerezni. A nem vagyoni kárigénye körében előadta, hogy a gépjárműre beteg gyermeke szállításához lett volna szüksége, ezt azonban a lefoglalás miatt nem tudta megoldani.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy a felperes a lefoglalás ellen nem élt panasszal, a lefoglalás fél évet sem érte el, a megőrzési és állapotfenntartási kötelezettségeit teljesítette.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kifejtette, hogy a perben az 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 349.§ szabályait kellett alkalmazni, mely különös

feltételként a károsult terhére jogorvoslati lehetőségek kimerítését írja elő. A 11/2003.(V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 9.§ (2) bekezdése szerint az alperes felel a bűnjel állagának megóvásáért, és ha a jogosult a visszaadáskor állapotrosszabbodást észlel, a hatóságnak szakértőt kell kirendelnie a bűnjel megvizsgálására. A felperes az átvételkor kifogással nem élt, szakértő kirendelésére ezért nem került sor. A szakértői vélemény hiánya nem zárta el a felperest attól, hogy igényét polgári perben érvényesíthesse, azonban neki kellett bizonyítania az alperesi felróható magatartást, a bekövetkezett kárt, és a kettő közötti okozati összefüggést, mely kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Nem bizonyította azt a tényt, hogy a gépjármű kulcsait is lefoglalta az alperes, ezt sem a foglalási jegyzőkönyv, sem a bűnjeljegyzék nem támasztotta alá, így a kormányzár feltörése, új önindító beszerelése, illetve új autózárak szerelése nem áll okozati összefüggésben a lefoglalással. A gépjármű kárpitjának, illetve a gépjármű belsejének cseréjét ugyan H. tanú alátámasztotta, azonban azt a felperes nem bizonyította, hogy ez az alperesi magatartással okozati összefüggésben történt volna, ugyanígy bizonyítatlan maradt a motor szétfagyása és az alperesi magatartás közötti okozati összefüggés. A nem vagyoni kárigény körében az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a gépjármű lefoglalása ellen a felperes panasszal nem élt, így a lefoglalással okozati összefüggésben felmerült kárért az alperest felelősség nem terheli, A lefoglalás megszüntetését követően a gépkocsi használhatatlansága és az alperesi magatartás közötti okozati összefüggés pedig szintén bizonyítatlan maradt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatását, és a kereset teljesítését, állította, hogy a perben bizonyította, a lefoglaláskor a gépjármű használható volt, a lefoglalást követően azonban nem, ezért az alperesnek kellett volna bizonyítani, hogy használható, működőképes gépjárművet adott vissza. Álláspontja szerint az általa kihallgatni kért tanúk vallomása az álláspontját alátámasztotta, az alperes által kihallgatni kért tanúk általánosságban tudtak csak nyilatkozni arról, hogy a lefoglalt járművekkel milyen állagmegóvó munkákat végeznek, de konkrétan a perbeli gépjárművel kapcsolatban információval nem rendelkeztek. Véleménye szerint szakértői bizonyítással a felperesi előadást mind a kereset jogalapja, mind összecszerúsége tekintetében bizonyítani lehetett volna. Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság eljárási jogairól nem tájékoztatta megfelelően.

Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényállásból helyes jogi következtetést is vont le, ítéleti döntése érdemben helyes és megalapozott, ezért azt a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a felperesi keresetet a Ptk. 339.§ (1) és a 349.§ (1) bekezdése alapján. A Legfelsőbb Bíróság a 4/2006. számú Polgári Jogegységi határozatában kifejtette, hogy a bűnjelek lefoglalása mindenkor közhatalmi jogviszonyt hoz létre a hatóság, valamint a bűnjel tulajdonosa, a lefoglalás elszennvedője között. A hatóság államigazgatási jogkörben történő károkozása nem csak a lefoglalás jogellenes elrendelésével vagy annak megszüntetésével összefüggésben valósulhat meg, a hatóság a közhatalmi tevékenysége gyakorlása során köteles a lefoglalt és általa tárolt bűnjel gondos gazda módjára őrizni, kezelni, e kötelezettség elmulasztása is alkalmas a kárfelelőssége megállapítására.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes a Ptk. 339. § (1) bekezdésében szabályozott kártérítési felelősség feltételeit, így az általa állított kár és az alperesi magatartás közötti okozati összefüggést nem bizonyította. E körben az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a Pp.206. §-ában írtak szerint, helyesen mérlegelte. A felperes nem bizonyította azt, hogy az alperes a gépjármű kulcsait is lefoglalta, ezért a gépjármű kulcsának hiányával okozati összefüggésben felmerült költség kárként az alperesre nem hárítható, és nem bizonyította azt sem, hogy a motor- és kárpitcsere összefüggésben lenne az alperes magatartásával. A lefoglaláskor fényképfelvételek, illetve jegyzőkönyv is készült, ezekből egyértelműen megállapítható, hogy a perbeli gépkocsi belseje már a lefoglaláskor rendkívül rossz állapotban volt, a gépkocsi kárpitja szakadt, rendezetlen, piszkos volt. A felperesnek a gépkocsi visszavételekor lehetősége lett volna jelezni, hogy az a lefoglaláskori állapothoz képest rosszabb műszaki állapotba van, működésképtelen, a felperes azonban ezzel a lehetőséggel nem élt, a meghallgatott tanúk egyike sem tudott arra nyilatkozni, hogy a gépkocsit a felperes milyen műszaki állapotban vette át az alperestől, a motornak mi volt a hibája, a kárpit milyen állagú volt, és miért kellett a zárat, önindítót, kárpitot, motort cserélni. Kizárólag a javítás tényéről volt ismeretük, ez azonban az okozati összefüggés bizonyítására nem elegendő.

Helyes az elsőfokú bíróság nem vagyoni kárigénnyel kapcsolatos döntése és annak indoka is. A felperes a lefoglalással szemben panasszal nem élt, így a lefoglalás ténye, és ennek folytán a használhatóság hiánya miatt felmerült kára érvényesítésére nincs lehetősége. Nem bizonyította ugyanakkor a felperes azt sem, hogy a lefoglalás megszüntetésekor a gépkocsi az alperes magatartása miatt volt használhatatlan állapotban, ezért a használhatóság hiányára alapított kárigénye erre az időszakra is alaptalan.

Alaptalanul állította a felperes, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta - egyediesítve - a bizonyítandó tényekről és a bizonyítatlanság következményeiről. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében írt kötelezettségének a 2016. január hó 22. napján tartott tárgyaláson - a 6. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal utolsó bekezdésében rögzítettek szerint - teljes mértékben eleget tett.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségét megfizetni, mely költség áll az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjából, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg. A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes személyes költségmentességére figyelemmel az Itv. 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A pártfogó ügyvéd által képviselt fél fellebbezése alaptalan volt, ezért a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14.§-ára és a Jstv. 11/A. § (2) bekezdésére tekintettel nem lehetett a költségmentességben, azaz a Jstv. 11/A. §-a szerinti támogatásban részesült, 100 %-os mértékben pervesztes fél pártfogó ügyvédi díj fizetési kötelezettségét megállapítani, és annak megfizetésére a Kmr. 13. § (2) bekezdésére figyelemmel az ellenérdekű fél sem kötelezhető. A pártfogó ügyvéd díját a Kmr. 14. §-a és a Jstv. 11/A. § (2) bekezdése alapján az állam viseli. A pertárgy értéke az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint 1.000.000,- forint volt. Felhívja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságot, hogy a Pp. 87. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatást e szerint adja meg a Zala Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálatának.

écs, 2017. március 29.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró